

PONOCKA (1) *sb f*

Oba o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w po-, noc oraz -ka).

sg [N ponocka.] ♦ G ponocki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nocna straż, warta: W nocy v łzubienic śiedząc [żołnierz]/ Począł támo bárzo prágnać. [...] Y nálezł niewiáltę płącząc/ [...] Płákánia iey nie przekáził/ Iedno v niey pícia prošíł. Nápiwłzy się ízedł precz od niey/ Pátrzyć zásię ponocki łwey BierEz Q4v; [A gdyż już ponocka ich przyszła, beli wszyscy pogotowiu, każdy dekę przy sobie mając PamJancz 80; vigilia vulgo strosza et ponoczka DokumPłock 1550 nr 532].

Cf [PONOCKI], [PONOCOWANIE]

MN